

G A R M E N
P O L S K O L A T I N V M,
C E C H V P I A C K I E G O.

I O D K O N E L I T H V A N O
A u t h o r e .

C R A C O V I A,
A n n o r e s t a u r a t æ s a l u t i s h u m a n æ,
c l o . d c .

[1600]

PRÆ cæteris nã s̄wicie diligo tabernam,
Neque illam deseram, nec do s̄mierĩ spernam,
Donec po mie monachos venientes cernam,
Cantantes mi ½ weselem Requiem æternam.

DOMVS hęc, moim zdãniem, meo regno digna,
Vbi Bacchus kroluie & Ceres benigna:
Et pendent przede wroty triumphantis signa,
Virga, wieniec, kropidło, benedicta ligna.

RECTE ibi tãk bacze dulcis vita mea,
Nam semper bemben ½ dudu resonant in ea:
Quotidie cãty d̄jien ducuntur trophæa,
Nunquam a ½ do putnocy cessabit chorea.

ET, iãko ia rozumiem, viuunt ibi sanẽ,
Nam semper gorzãteczkã propinat ur manẽ:
Nec pinguibus ferculis obie ½ sis propbane,
Raphano & kãpustkã, & bis co ½ to pane.

ET zãw ½ dy wedle pismã tãm rectẽ viuitur,
Nam thesaurus tãiemny nunquam absconditur,
Nec tineã ani rd̄ja ibi corroditur:
Quia co do rok prz̄yid̄je, semper perbibitur.

TANTVM mihi Grammatica nã s̄cienie non placet,
Dum nieborak piãny resupinus iacet,
Et Bynkar kã adscribens non clamat sed tacet,
Ne illi alphabeto tota s̄ciãnã vacet.

ET quando

ET quando durẽ dormit, mie ½ sek declinatur,
Si quid habet prz̄y sobie, omnibus priuatur:
Expergiscens obud̄jinã mirẽ querulatur,
Quia sic z̄i to piwo bãrzo multum datur.

ET hoc me plus frãsuie quando vado ibi,
Iam porto nãbbie wlo ½ sy alijs, non sibi:
Quia chu ½ po ½ ao prz̄yid̄e, iubeor adscribi,
Et mu ½ se rowno plãciẽ, cho ½ cia parũm bibi.

NAM ibi ledão co certa inixria,
Licet non mie ½ opusty, semper comẽdia:
Neque ktore dy prz̄yid̄je ½ conceditur via,
Oportet cãsem d̄jurg; saltabam tãm y ia.

ALE semper lepicy w ½ cãs stãmtãd domum ire,
Antequam piãnice erunt insanire:
Quia mu ½ is cum illis choreas inire;
Oportet, cho ½ bys nierad, te saltare mirẽ.

